

## Optische illusie als dichtelijke vrijheid



Een beeldhouwwerk is per definitie statisch. Voor het suggereren van dynamiek en het leggen van de magie van het leven in de materie neemt een kunstenaar vaak zijn toevlucht tot kunstgrepen. In enkele van zijn beelden manipuleert Kees ook op illusoire wijze de visuele werkelijkheid.

Een duidelijk voorbeeld hiervan is het *Dansend paar* dat sinds 1993 een park in Voorst (nabij Zutphen) siert. In deze bronzen plastiek voert een paar een gepassioneerde dans uit. Bij nadere bestudering blijkt het stel over slechts drie benen en twee armen te beschikken. De toeschouwer wordt in de veronderstelling gebracht dat de ontbrekende ledematen zich aan de andere kant van het beeld bevinden.

Met deze 'dichtelijke vrijheid' heeft Kees een beeld gecreëerd waarin leven zit. De onstuimigheid en passie straalt er vanaf. Datzelfde geldt voor het beeld *Eeuwige strijd*. Door een reductie van ledematen is een beweeglijker en daardoor intrigerend geheel ontstaan. 'Ze hebben letterlijk het hoofd verloren waardoor ze niet kunnen ophouden met de strijd', zegt Kees. In de worsteling zijn de figuren zo hevig verstrengeld, dat ze anatomisch een compact geheel vormen.

pagina 113 en 114:  
**Dansend paar** | Voorst | 1993 | brons

**Biggen** | onderdeel groep | Twello | 1998 | brons

